

de nødvendigt, at vi træffer politiske beslutninger om udviklingen. Udviklingen af genmanipulerede organismer er alt for revolutionerende til, at vi kan tillade os at se passivt til, mens multinationale koncerner lusker de manipulerede varer ind ad forbrugernes bagdør.

Debatten, som Enhedslistens forslag afføder, er derfor både god og nødvendig. Når vi så alligevel afviser Enhedslistens beslutningsforslag, er det altså ikke, fordi vi er uenige i målene, men fordi vi ikke tror på strategien, som den lægges frem i B 90.

Vi ønsker fortsat, at der presses på i alle sammenhænge for at øge sikkerheden for mennesker og miljø – her tænkes både på WTO og EU – men det skal ske på en sådan måde, at vi altid tages alvorligt i de her fora. Ellers mister vi fuldstændig indflydelse på udviklingen. Som et lille land er vi simpelt hen nødt til at arbejde gennem de internationale fora, som vi har siddet i.

Det er vigtigt, at vi på en ordentlig måde når frem til at kunne håndtere den her revolutionerende teknologi forsvarligt, samtidig med at vi sikrer os mulighed for at kunne høste de fordele, den måtte rumme i forhold til øget velfærd i verden.

Men vi er i en kritisk fase nu, og jeg synes, det ville være meget rart, hvis dansk landbrug og dansk detailhandel ville hjælpe med til at skabe os lidt mere råderum. De kunne meget passende være meget nøjeregnende med at kræve af deres leverandører, at de kan dokumentere, hvorvidt produkter, som de får ind, er gensplejsede eller ikke er gensplejsede.

Landbruget har i forhold til økologi hele tiden sagt: Ja, når forbrugerne vil have det, så skal vi nok lave det. På samme måde kunne man godt se en parallel og sige: Jamen vi vil holde gensplejsede produkter meget adskilt, indtil forbrugerne ønsker, at vi ikke behøver at være så nøjeregnende mere. Det kunne være meget rart, og jeg ser til min glæde, at FDB nu begynder at tænke i de baner. Det er ikke, fordi det skal være en politisk sovepude, men udelukkende fordi det kunne være et meget givtigt og fornuftigt samspil i den her kritiske periode.

Vi ønsker altså at sikre mennesker og miljø i forhold til den genteknologiske udvikling, men vi er uenige i strategien. Det bedste er ofte det godes fjende. I Socialdemokratiet er vi vant til at nå langt med små skridt og lange, seje træk.

Da den radikale ordfører ikke har mulighed for at være til stede, så skal jeg både på De

Radikales og mit eget partis vegne derfor afvise forslagene, som vi i øvrigt har stor sympati for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Selv om Socialdemokratiet ikke umiddelbart vil stemme for det her forslag, fornemmer jeg alligevel, at der vil være en mulighed for at få konstateret i dag, at der er et flertal i Folketinget, som ønsker at gå i hvert fald et stykke i den retning, som ligger i forslaget, og jeg er selvfølgelig meget interesseret i at finde frem til, hvor langt kan vi nå i fællesskab.

Der har jeg så forstået, og det er jeg glad for, at Socialdemokratiet arbejder for det, man kunne kalde et moratorium, et midlertidigt forbud. Og det kan man jo så konstatere der i hvert fald er et flertal for i Folketinget sammen med venstrefløjen. Jeg går ud fra, det også er SF's opfattelse; det vil vi jo høre senere i debatten.

Men jeg vil også godt spørge til det andet punkt i beslutningsforslaget, nemlig spørgsmålet om at støtte lande, som i EU har ytret ønske om at kunne friholde sig fra godkendelser af gensplejsede produkter.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Vi har sympati for den måde, I stiller det op, men ved at stille det op så radikalt, som I gør, mener vi, at I spænder ben for sagen. Vi vil meget hellere køre på den socialdemokratiske måde med mere pragmatiske krav undervejs, som vi har en chance for at komme igennem med.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge i den forbindelse: Der har jo været EU-sager, hvor andre EU-lande har ønsket at blive fri for at få et godkendt produkt, et gensplejset produkt, ind på deres område, og det synes jeg jo, at landene skal have lov til.

Så vil jeg godt spørge: En mere pragmatisk fremgangsmåde i det spørgsmål – kunne vi på en eller anden måde dér opnå en enighed om en form for politisk støtte til de bestræbelser, som findes i de lande for at friholde sig? Et land som f.eks. Østrig ønsker faktisk ikke at få disse ting ind, og jeg synes, de har behov for støtte. Så må vi prøve, om vi kan finde en formulering, men jeg håber, det også er den socialdemokratiske opfattelse, at vi skal give dem, der ønsker